

gölgenin gölgesi

Yazar

Hasan Gediz

Editör

Yılmaz Akan

Yayınevi

Yazardan Direkt – Türkiye

Yazardan Direkt Elektronik İletişim Tanıtım Paz. ve Tic. Ltd. Şti
Kozyatağı mah. Değirmen sk. Nida Kule No:18

Kat 10 Kadıköy-Erenköy/İstanbul

Tel: 0(216) 3011213

Sertifika No. 33717

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ISBN: 978-605-9385-55-8

Baskı ve Cilt

Ege Reklam Basım Sanatları San.Tic. Ltd.Şti

Esatpaşa mah. Ziyapaşa caddesi No.4 Ataşehir / İstanbul

Tel: 0216 470 44 70 Faks:0216 472 84 05

www.egebasim.com.tr

Sertifika No: 12468

Önsöz

İlk kitabımı yazarken bağımsız değildim. Daha doğrusu bağımsız değilmişim. Bağımsız olmadığının farkında da değildim. Şiir yazdığımı zannediyormuşum. İçimden yazmak geliyordu. Ben de yazıyordum. Bu süreçte ilk şiir kitabım ortaya çıktı.

Bu kitapta okuyacaklarınızı yazarken de bağımsız değildim. Ancak artık ‘bağımsız olmadığının’ da farkındaydım. Dikenli tellerde asılı kalmıştım. İnmek ya da çıkmak başlı başına bir sorundu. Kıpırdayamıyordum. Ruhem sürünüyordum, aklım ne kadar akıl idi çok tartışılır.

O zamanlarda var olduğunu hissettiğim ve ara ara gördüğüm bir sorun vardı, ama sorunun tam olarak ne olduğunu anlamıyor ya da nasıl çözeceğimi bulamıyordum, bilemiyordum.

Bütün bu okuyacaklarınız o zamanlarda yazıldı. Bu yazılanlar o an bana hiçbir destek olamasalar da (belki de oldular ama ben o an fark etmedim) sonradan hep yanımda oldular. Sanırım bataklıkta boğulurken gitmem gereken doğru yönü sezinlemişim ama uygulamaya geçememişim.

Yazdığım şeyler değerli editörlere gitti ve onların sayelerinde çok güzel şeylere/şiiirlere/yazılara dönüştüler ancak bu dönüştükleri şeyler benim yazdıklarım değildi, o ‘ham’ ruhlarımı kaybetmişlerdi. (Bu şiirlerin düzeltilmiş halleri çok daha güzel ama o şekilde yayımlanırlarsa bu yazılanlar benim eserim olmaktan çıkar, editörlerin eseri olur).

Şu noktaya geldim: Ben şair değilim zaten hiç olmadım. Şiir mi yazdım kendimi kendimce mi ifade ettim, bu yazılanlar nedir, şiir nedir, şiir ne değildir, nasıl olmalıdır vs vs, bunların hepsi tartışılır. Şair olmadığımı başından beri hissediyordum ancak bunu artık görüyorum. Ancak hayatı bir şair gibi görmeye çalışmak güzel bir duygu imiş. Günün sonunda şaşırduğım şey şudur: ne şiir yazmak için uğraşacağıma ne de aklımı kaybedeceğime ihtimal vermezdim, ikisi de hakkıyla oldu.

Bu şiirler yayımlanmalı mıydı? Şu an düşününce bu sorunun cevabı da aslında ‘hayır’. Ama süreç çoktan başlamıştı, ok yaydan çıktı bir kere.

Madem buraya kadar okudunuz şunu söylemek isterim. 38 yaşında bir insan olarak sizlere tek bir tavsiyem var: kendinizden geçmeyin.

Son on yılımı kendimden geçmek için harcadım. Bir an için kendi zihnimle baş başa kalamıyordum. Bir an için berrak, saf, akli başında kalsam sanki bir facialar zinciriyle yüzleşmem gerekecek gibi oluyordum. Bununla da başa çıkamayacağıma zannediyordum. Bu yüzleşmeden kaçmak için sürekli yeni durumlar /olaylar/ maceralar yaratıyordum. Bunu da yaşamın ve doğal hayatın renkleri zannediyordum.

Sonunda kendimle yüzleşmek zorunda kaldım. Şunu anladım: her gün görmek istemediğim facialardan kaçmaya çalışırken o sırada zaten ister istemez bazı yanlışları seziyormuşum. Kafamın içinde bir yerlerde sürekli onlarla cebelleşiyormuşum. Kovmaya çalıştıkça aklımda sürekli onlar olduğu için yine tam kaçamıyormuşum ve bütün gün kafamda bu süreci taşıyormuşum. Ben artık kendim değil ‘bu bulanık düşünceler’ olmuşum. Bu süreç hayatımı da iyice bulanıklaştırmış.

Bunu anlayınca kendimi bataktan çıkarttım. Yoksa en dibe doğru gidiyordum. Gölgeyin gölgesine dönüşmekten kurtulduğum için mutluyum. Artık kendimden geçmemek için çaba harcıyorum.

Samimiyet

sana samimi olarak anlatıyorum
çünkü sen beni samimi olarak dinliyorsun
bu durumda konuşulanlar ve sana anlattıklarım
aslında hakkıyla hangimizin eseri?

Cin Seddi

bakıyorum arsız yüzlerden oluşmuş cin seddinize
ruhumu rahatsız etmek sizin ne haddinize?

Sıcak İstanbul

kediler arabaların altında
öğlen sıcağının kavurduğu İstanbul'da
ter içinde tost yapan adamlar
ensesi sırlıslam genç bir çocuk
bol miktarda güneş gözlüğü
egzostlu kaldırım sıcağı
ter buharı
erkek sesleri
yakası açık gömlekler
ve tabi ki dengesiz fişkırın siyah göğüs kılları
pis bir sıcak kokusu
dengesiz kaldırım dokusu
vıcık vıcık
ortasındayız yaşamın
bir yerden gelen yemek kokuları
uzaklardan bağırın kornalar eşliğinde

bazen şenlikli bir pişmek dışında
elimizden hiçbir şey gelmiyor

Büyük Felsefe Yazısı

daha çok bilip öğrenmeye çalıştıkça
daha da cahilleşen adam
kendi kendine sordu
‘buraya gelmem bilinçli bir seçim miydi?
yoksa buraya kendi iradem dışında mı getirildim?’
...
cevap gecikmeden geldi:
‘biraz daha sorgulamaya devam edersen
orada tamamıyla terk edilme tehlikesi ile
karşı karşıyasın’

Çürüyen

yaprak ruhlu
akşamlarda titriyor
yaprak akıllı
aklı köşeli
anlamayana batıyor
dayanıksız
fırtınada kopuyor
dengesiz
bir yeşil, bir kahve, bir sarı
düşmüşken acıklı
üstüne basılınca çatırdıyor
uçarı
birden uçuyor
bazen capcanlı
bazen güzel
yine de sonunda mutlaka çürüyor

Kaynak

hata yapmadığımız için başarılı değiliz
başka birileri daha büyük hatalar yaptığı için
biz başarılı sayılıyoruz

daha doğrusu
bunlar tartışılırken
güzelce araya kaynıyoruz...

demek ki
bu memlekette
araya güzel kaynamakmış
başarı